Inainte de a clarifica istoria kabalei, o stiinta despre care s-a scris atit de mult, am gasit necesar, mai intii, sa clarific esenta acestei stiinte: pe care putini o cunosc, dupa parerea mea. Si bine inteles, nu e posibil a discuta istoria unui lucru, inainte de a-i cunoaste esenta insasi.

Desi aceasta cunoastere este mai profunda si mai larga decit marea, totusi ma voi stradui din toata puterea si cu toate cunostintele pe care mi le-am insusit in aceasta profesiune, sa o clarific si sa o iluminez de la izvoare, si in toate aspectele ei. Astfel incit sa satisfac orice suflet, care sa traga concluzii corecte, in ce anume consta kabbalah, intr-adevar. Astfel incit sa nu ramina loc cititorilor, a se confunda, precum se obisnuieste in timpul unui astfel de studiu.

1.Despre ce scrie kabbalah ? Sau cu ce se ocupa aceasta stiinta?

Aceasta intrebare preocupa, bine inteles, pe orice om ginditor.

Ca sa raspund intr-un mod satisfacator la aceasta intrebare, voi da o definitie fidela si conservatoare: "Stiinta kabbalei reprezinta o seqventa a <u>radacinilor</u>, care se desfasoara intr-o ordine de cauza-efect cu legi fixe, si care se reunesc si tintesc spre un <u>scop unic</u> si sublim, imprimat sub numele de <u>"revelarea Divinitatii Sale, creatiilor Lui"</u>, in lumea aceasta".

Si aici ne folosim de notiunile de :obstesc , sau general, si individual.

In general: adica, este vorba despre intreaga omenire, care este obligata in mod absolut, pina la urma, a ajunge la piscurile dezvoltarii spirituale, fapt descris prin cuvintele: "caci se umpluse tara de cunoasterea Creatorului, precum apele se revarsa in mare''. ''Si nu se vor mai invata unii pe altii, tovarasi si frati, spunind, Cunoasteti–l pe Creator, fiindca Ma vor stii cu totii, cu mici si mari''. ''Si nu vor mai fi ascunsi invatatorii tai, iar ochii tai vor vedea pe invatatorii tai" - moreh insemnind invatator, dar si lumina.

Individual: se refera la faptul ca, inainte sa ajunga omenirea, in totalitatea ei, la perfectiune, in fiecare generatie ajung la aceasta si unii indivizi dotati, acestea fiind persoanele, care ating intr-o anumita intensitate revelarea Divinitatii. Acestia sint Profetii si cei care apartin Divinitatii . Precum au spus Inteleptii:" nu este generatie in care sa nu existe cei asemenea lui Avraham si Yaacov". Ca dovada, in fiecare generatie are loc revelarea DIVINITATII SALE, dupa cum spun „hazal"-sau inteleptii, care sint autorizati a sti aceasta si care ne sint devotati noua.

2.Multitudinea de ''partufim''-FETE," sefirot"-LUMINI, si „olamot"- LUMI

Dar, dupa cele spuse, s–a pus intrebarea: "care este importanta acestei multitudini de partufim, sfirot, si legaturile efemere dintre ele, care umplu cartile de studiu al kabbalei, din moment ce aceasta stiinta nu are decit un rol unic, special si clar ?

Intr-adevar, daca vei contempla corpul unei mici vietati, al carei unic rol este doar acela de a se nutri pe sine, pentru a supravietui citva timp, destul pentru a se reproduce, spre a-si continua specia, vei descoperi in ea un sistem complicat, compus din mii si mii de fibrile si tendoane, precum sustin fiziologii si anatomii. Si alte mii si mii, se afla acolo, unde ochiul omului nu a patruns deocamdata. Si de aici poti conclude cite mii de asemblaje, de actiuni, si de canale sint necesare pentru a inventa si a dezvalui acel scop sublim.

3.Doua sisteme --dinspre superior inspre inferior, si de la inferior catre superior: "miilah letatah, u,mitatah leilah".

Iata, in general, se imparte aceasta stiinta in doua ordini sau directii, care sint paralele si se aseamana ca doua picaturi de apa, si nu difera intre ele, doar atit ca pima coboara de la superior spre inferior, pina in lumea aceasta. Iar al doilea sistem incepe in aceasta lume si traverseaza in sens opus exact acelasi drum, trecind si prin aceleasi componente, care au fost imprimate de la radacina lor, in timpul aparitiei si al revelarii lor, de sus in jos.

Si iata, sistemul dintii este denumit ordinea desfasurarii lumilor, a fetelor(avatare) , si a luminilor — „olamot, partufim, sefirot" ---cu tot ceea ce cuprind ele, fie permanent, fie efemer.

Iar cel de-al doilea sistem este denumit "Revelarile", sau Treptele profetiei si sufletul divin.

Iar omul care are parte de aceasta invitatie, este obligat sa paseasca pe aceleasi carari si trasee, spre a atinge fiecare amanunt si treapta incetul cu incetul, in conformitate cu exact aceleasi legi prin care au fost imprimate, din momentul emanarii lor, de sus in jos.

Caci revelarea Divinitatii nu se infaptuieste toata dintr-o data, ci continua sa apara in decursul unei anumite perioade, in functie de sublimarea acelui om, pina ce ii vor fi revelate toate acele trepte de sus in jos. Si fiind aranjate si atinse unul dupa altul, si fiind unul superior celuilalt, urmind modelul treptelor scarii, acest sistem este denumit Trepte -- „Madregot".

4.Denumiri abstracte.

Multi considera ca toate cuvintele si denumirile care apar in stiinta Kabbalei sint notiuni abstracte. Aceasta, dat fiind ca obiectul ei este DIVINITATEA si SPIRITUALITATEA, care sint deasupra spatiului si al timpului si unde nici ochiul fanteziei nu domneste. Si de aceea vor decide ca tot ceea ce trateaza subiecte de aceasta categorie, desigur constituie doar denumiri abstracte, sau si mai sublime, fiind lipsite total, de la origine, de elemente imaginare.

Insa nu este acesta adevarul, ci cu totul dimpotriva: kabbalah nu foloseste decit notiuni ori definitii cu continut real si concret. Si acest lucru constituie o lege de fier la toti inteleptii kabbalei: "tot ceea ce nu vom realiza noi, nu vom defini prin nume sau vreun cuvint". Si aici trebuie sa stii, cuvintul realizare---,, Hasagah", este definit ca gradul suprem de intelegere.

Adica, inainte ca un fapt sa fie clarificat ochilor nostri intr-un mod absolut, ca si cum l-am avea in mina, nu-l definesc kabbalistii ca realizare---,,hasagah", ci prin alte cuvinte, ca de exemplu intelegere, cunoastere etcetera.

5.Realismul in stiinta cabala

Chiar si in realitatea materiala, expusa simturilor noastre, exista lucruri concrete, desi nu concepem si nu ne imaginam care este esenta lor. Ca de exemplu electricitatea si magnetismul, denumite ,,fluidum".

Cu toate acestea cine ar spune ca aceste denumiri nu ar fi concrete ,in timp ce ne este cunoscuta actiunea lor in mod cu totul satisfacator, si ne este absolut indiferenta insasi esenta lor, ca de exemplu natura electricitatii.

Iar acest nume ne este atit de familiar si concret, nu mai putin decit daca l-am cuprinde cu totul in simturi. Intr-atit incit toti copiii sint obisnuiti cu acest nume de electricitate, precum le sint cunoscute denumirile de piine, zahar, etc.

Si mai mult, daca vei dori sa aprofundezi obiectul studiului, ti-as spune in general ca, asa cum nu atingem insasi esenta Creatorului, absolut de loc, tot astfel, nu avem idee care ar fi esenta fiecarei creatii ale sale. Nici chiar ale obiectelor pe care le pipaim cu miinile noastre.

Astfel incit, toata cunostinta noastra cu tovarasii nostrii si cu apropiatii nostrii in lumea materiala, in fata noastra, nu este mai mult decit o ''cunostinta a actiunilor'', care se nasc din contactul simturilor noastre cu acestia. Iar aceste actiuni--peulot ne satisfac perfect ,desi ignoram cu totul esenta insasi a subiectului. SI mai mult, chiar si in privinta esentei persoanei tale nu ai nici o idee si realizare. Si tot ce stii despre propria ta esenta este doar o secventa de actiuni care decurg din esenta ta.

Si de-acum, vei intelege cu usurinta, anume ca toate denumirile si conceptele care se afla in manualele de kabbalah, sint si ele reale si concrete cu toate ca nu realizam de loc subiectul studiat. Pentru ca cei care studiaza, sint total satisfacuti de cunoasterea deplina a perfectiunii finale, care este tot o cunoastere a faptelor doar, care sint produse si se nasc prin interactia luminii superioare cu persoanele care o ating.

Insa aceasta este cu totul satisfacatoare, fiindca aceasta este regula, ''Tot ceea ce emana de la Providenta Divina—"hasgahah", ca sa ajunga la realitate, la natura creatiei, iata contine un fel de satisfactie absoluta". Precum nu-si va dori niciodata omul un al saselea deget la mina, fiindu-i indeajuns cele cinci avute, in mod perfect.

6. Notiunile din tratatele de studiu al cabalei

Intr-adevar este bine inteles fiecarui om cu logica, faptul ca unde este vorba despre spiritualitate, si cu atit mai mult, despre Divinitate, nu avem in acel loc cuvinte si litere sa le exprimam. Doar tot tezaurul de cuvinte care ne sta la dispozitie, nu reprezinta decit litere, semne, ale fanteziei si ale simturilor. Si cum ne putem servi de ele, unde nu au loc de fel, nici fantezii nici simturi?

Si chiar daca vom lua ca exemplu cuvintul cel mai subtil in aceste domenii, adica expresia ''ohr elyon'' sau, ''lumina superioara'' sau „or pasut''---lumina simpla, chiar si acesta este inchipuit si imprumutat de la lumina soarelui sau lumina luminarii, sau lumina satisfactiei pe care o simtim cind sintem eliberati de vreo indoiala, printr-o descoperire noua. Si cum se poate sa ne folosim de aceste cuvinte, in domeniul Spiritualitati, si pe drumurile Divine? Doar nu vor oferi cititorilor, decit lucruri vane si neadevarate.

Si cu atit mai mult, unde e nevoie sa descoperim prin acele cuvinte ratiunea privind negocierea care se obisnuieste in cercetarile acestei stiinte, chiar si aici este obligat inteleptul, omul de stiinta, sa se foloseasca cu o preciziune de fier, de definitii absolute fata de cititori. Si daca va esua inteleptul chiar numai cu un cuvint nelalocul sau, iata ca va cauza zapaceala prin aceasta cititorilor si nu vor intelege de loc ce spune acolo, inaintea ei si dupa ea si tot ce are legatura cu acel cuvint, precum prea bine este stiut fiecarui cititor al manualelor de kabbalah. Asadar intreaba-te, cum se poate ca invatatii kabbalei sa se foloseasca de expresii mincinoase si sa explice prin ele legaturi ale stiintei? Este stiut ca nu exista nici o definitie prin denumiri neadevarate, fiindca minciuna nu are picioare, si nu are stabilitate.

Intr-adevar, aici e nevoie sa faci cunstinta cu legea "Radacina Si Ramura", care

se refera la relatiile dintre lumi.

7. Legea Radacina si Ramura.

Invatatii kabalisti—mekubalim, au descoperit ca cele patru lumi cunoscute prin numele, ''ATILUT, BRIAH, YETIRAH SI ASIYAH'', incepind cu lumea dintii, cea superioara, denumita "ATILUT", pina la LUMEA ACEASTA, materiala, denumta "ASIYAH", au forma cu totul asemamatoare una cu alta, in toate intimplarile si obiectele din ele. Adica toata realitatea si faptele ei, din prima lume, toate acestea, se afla si in lumea a doua, inferioara ei, fara vreo schimbare. Si tot astfel, in toate celelalte lumi, care urmeaza dupa ea, pina la aceasta lume, palpabila.

Si nu este nici o deosebire intre ele, decit prin distinctia care priveste gradatia materialului din care sint compuse elementele realitatii din fiecare lume. Iar materialul obiectelor din realitatea care se afla in prima lume, cea mai de sus, este un material mai cristalin, pur, decit cea din lumile inferioare.

Si materia elementelor realitatii din cea de-a doua lume, este mai grosolana decit in prima lume, dar mai pura fata de tot ce ii este inferior in gradatie.

SI asa mai departe, pina in lumea aceasta, intinsa in fata noastra. Si materia amanuntelor realitatii din aceasta lume este mai grosolana si mai intunecata decit toate lumile anterioare ei. Insa formele amanuntelor realitatii si de asemenea, tot ce are loc in ea, sint echivalente in fiecare lume si lume, atit in cantitate, precum si in calitate, fara schimbare.

Si se pot exemplifica cele de mai sus prin stampila si semnul lasat de stampila, sau stampilatul, adica toate amanuntele care se afla in stampila, pina la cel mai mic amanunt, sint trecute pe obiectul stampilat de ea. In acest fel se petrec lucrurile, in fiecare lume vine imprimata lumea superioara ei, ca prin stampilare. Astfel toate formele care se gasesc in lumea superioara, prin cantitatea si calitatea lor, vin copiate pe deplin si trecute in lumea inferioara ei.

Astfel incit nu este vreun lucru sau fapt in oricare din lumi, care sa nu aibe exemplul sau in lumea superioara ei, in mod identic, ca doua picaturi de apa.. Si sint denumite RADACINA SI RAMURA---"SORES VE, ANAF".

Adica, acel amanunt care se afla in lumea inferioara, se considera ca fiind ramura exemplului sau, care se afla neclintit in lumea superioara ei, acolo existind ca radacina celui de jos, fiinca este originea fata de amanuntul respectiv , imprimat in lumea inferioara .

Si la aceasta s-au referit Inteleptii care au scris ,"nu exista vreun fir de iarba care

sa nu fi avut norocul si politistul lui de sus, care sa –l bata si sa-i dicteze ,"creste"!! Si anume, radacina sau norocul, il obliga sa creasca si sa devina prin cantitate si calitate ceea ce era predestinat, ca in exemplul de mai sus cu stampila. Si aceasta este legea radacinii si a ramurii, care actioneaza in toate amanuntele din existenta si in toate faptele realitatii, in fiecare lume, respectiv lumilor superioare ei.

8. Limba folosta de MEKUBALIM, este Limba Ramurilor.

SI ANUME, precum ne invata aceste ramuri despre radacinile lor, care le stau ca exemplu, in lumea superioara, in mod obligatoriu, pentru ca in lumea inferioara nu este vreun lucru care sa nu fi provenit din cea superioara ei. Si radacina din lumea superioara obliga ramura ei din lumea inferioara sa-si exprime toata forma si tot continutul: „norocul din lumea de sus care apartine ierbii din lumea de jos, impinge acea iarba si o obliga sa creasca si sa devina ceea ce este", si astfel se poate conclude ca orice ramura din aceasta lume, descrie exact exemplul sau care se afla in lumea superioara.

Si astfel si-au gasit kabbalistii un tezaur de cuvinte editate si definite intre ei, satisfacatoare intru totul ca limba de comunicare intre ei, minunata pentru a discuta intre ei despre radacinile spirituale din lumile superioare. Adica, este destul sa sugereze unul altuia ideea despre ramura palpabila care exista in aceasta lume, care este bine definita simturilor materiale.

Auzind, cei intelepti cuprind cu intelegerea lor radacina superioara, spre care indica ramura aceasta materiala, determinata, imprimata de catre radacina ei. Astfel incit toate elementele realitatilor Creatiei, palpabile, si toate experientele din ele, au devenit ca niste cuvinte si denumiri definite si absolute, care indica spre radacinile inalte, superioare, spirituale. Si, cu toate ca in locul spiritualului nu exista cuvinte pentru a fi exprimat, fiind mai presus de orice imaginatie, cu toate acestea si-au cistigat dreptul de a fi exprimate prin ramurile lor, care sint aranjate conform cu simturile noastre in lumea noastra cea palpabila. Si aceasta este toata caracteristica limbii vorbite intre inteleptii kabbalei, prin care acestia isi dezvaluie realizarile spirituale unul altuia si din generatie in generatie, atit prin vorba, oral, cit si prin scris. Si se inteleg intre ei in mod absolut satisfacator, cu toata precizia necesara disputei in cercetarea acestei stiinte. Adica prin definitii cu totul precise fara urma de eroare. Fiindca fiece ramura isi are definitia ei naturala, absolut particulara ei. Si afla ca aceasta limba a ramurilor a stiintei kabbalei, este mai potrivita pentru a explica prin ea conceptele acestei stiinte, decit toate limbile cu care sintem obisnuiti, care s-au stricat in decursul timpului, in gura publicului, cuvintele pierzindu-si intelesul lor precis. De aceea a devenit dificila comunicarea

ideilor precise atit pe de rost cit si prin scris. In contrast, limba ramurilor nu se schimba niciodata, si niciodata nu li se va intimpla cititorilor si ascultatorilor sa greseasca in a intelege cuvintele care le sint prezentate, definitiile naturii fiind absolute, conform cu legea, de netrecut !

9.Transmiterea din „GURA" unui MEKUBAL CARE STIE, celui CARE" PRIMESTE" si „INTELEGE".

Astfel a scris RAMBAM, in Prefata la interpretarea Torei: „Iar eu ma oblig prin contract fidel, oricarui cititor din aceasta carte, ca voi aduce aluzii spre secretele Torei care nu vor fi intelese decit de cei care sint mekubalim si capabili a intelege". SI in acelasi fel a scris si Chayim Vital, in Prefata sa la cartea ,,ET CHAYIM'', adica ARBORELE VIETII. SI la fel au scris si „Chazal", inteleptii, „Sa nu-l inveti decit pe cel care deja intelege ceea ce-i explici".

Si iata, cuvintele lor sint clare, ele spun ca nu e voie de invatat decit din gura ''inteleptului''—„mekubal chacham". Insa cum sa explici pretentia ca studentul sa fie deja invatat si sa inteleaga el insusi?

Si daca nu este astfel, chiar de-ar fi cel mai drept din lume, este interzis sa-l invete. Dar daca este deja intelept, care este nevoia lui de a invata de la altii?.

Si in cele scrise mai sus, vei intelege vorbele lor cu usurinta, deoarece limbajul nostru obisnuit nu ne ajuta prin nimic sa intelegem nici o vorba din chestiunile spirituale divine, care sint mai presus de loc si timp, imaginare. Insa, exista un limbaj special, destinat anume acestora, care este limba ramurilor, denumita astfel, pentru ca ne predau informatii privind radacinile lor superioare.

Insa, aceasta limba, desi e foarte potrivita rolului ei de a discuta prin ea cercetarea stiintei, mai mult decit alte dialecte, totusi acest lucru este valabil doar daca si ascultatorul este invatat. Adica stie si intelege relatia dintre radacini si ramuri. Fiindca aceasta relatie nu se clarifica de loc de jos in sus, de la ramuri nu putem invata despre radacinile lor superioare. Ci, dimpotriva, de la cel superior va invata cel de jos, adica la inceput, este necesar sa realizam esenta radacinilor superioare asa cum sint ele in spiritualitate, deasupra oricarei imaginatii, cu intelesul lor precis, pur. Si dupa ce atinge intelesul radacinilor superioare, fiind intelept el insusi, --midaato--, este capabil sa contempleze ramurile, palpabile, din aceasta lume si sa afle, care este relatia fiecarei ramuri din aceasta lume cu propria sa radacina din lumea superioara in organizarea sa, in cantitatea si calitatea sa.

Si dupa ce intelege si stie bine toate acestea, atunci i-si va gasi o limba comuna

intre el si rav-ul sau, instructorul sau. Adica, limba ramurilor. Prin care va fi capabil „Mekubalul" sau a-i inmina toate cercetarile acestei stiinte care au loc in lumile spirituale, divine, superioare. Atit cele ce a preluat de la invatatorii sai, cit si cunostintele adaugate, prin cercetarea proprie. Fiindca au de acum limba comuna, si se inteleg unul pe celalalt.

Insa, pe cind elevul nu este intelept el insusi, ca sa inteleaga acea limba el insusi, adica semnificatia ramurilor in ce priveste radacinile lor, se-ntelege de la sine ca nu este in stare rav-ul sa-i explice nici macar o vorba din aceasta stiinta spirituala — madah, hochmah ruchanit. Si cu atit mai putin sa negocieze cu el in ce priveste cercetarile din aceasta stiinta. Neavind o limba comuna de a comunica prin ea. Si ramin de parca ar fi muti. Asadar in nici un caz nu se predau faptele divine, adica stiinta kabalei, decit celui care este intelept deja el insusi.

Si este de intrebat de asemenea: de unde a invatat elevul intr-atit ca sa inteleaga interactia dintre ramura si radacina, din perceperea radacinilor superioare ?

IAR raspunsul este ca in van se straduieste ADAM, sau OMUL: „ci doar ajutorul Divin ne este NECESAR" !!

Cel care ajunge sa-i fie pe plac Divinitatii, va cuprinde intelepciune, intelegere, cunoastere-- --hochma, bina, daat si va ajunge la realizarea divinului. Iar in acestea nu-ti poate veni in ajutor de loc vreo fiinta in carne si oase!!.

Intr-adevar, dupa ce i-a devenit drag DIVINITATII, si a ajuns sa O realizeze, atunci este pregatit sa vina si sa preia din imensitatea stiintei KABALEI si doar atunci, din gura unui intelept –"mekubal hacham" , avind deja o limba comuna cu acesta.

10. Denumiri Straine SPIRITULUI OMENESC.

Clarificind cele de mai sus, vei intelege, cititorule, de ce se afla in cartile kabalei expresii si denumiri straine de tot spiritului omului. Iar acestea sint frecvente in manualele de studiu al kabalei, care sint „Cartea Zohar" si „Corectarile", si cartile lui HA'ARI, sau HA'ARIZAL.

Si acestea sint uimitoare de tot: de ce au decis acesti intelepti sa se foloseasca de astfel de expresii joase spre descrierea acestor idei sublime, divine ??

Insa, dupa ce ti-ai insusit informatiile de mai sus, vei intelege intr-adevar faptul acesta. Caci, se-ntelege ca nu se poate folosi nici o alta limba pe lume, spre a explica aceasta stiinta, decit numai prin limba specifica ei, care este limba ramurilor, dupa felul cum este raportata fata de radacinile superioare.

Astfel se intelege de la sine ca nu pot fi abandonate, nici o ramura sau vreo derivatie a vreunei ramuri, din cauza-cica-a inferioritatii sale, si sa fie omisa din expresiile dorite, necesare in acel context, neexistind nici o alta ramura pe care sa o folosim in locul acesteia.

Caci, precum nu sint 2 fire de par care sa provina dintr-o singura origine, tot asa nu avem 2 ramuri care sa se refere la o singura radacina!

Astfel, daca vom omite vreun fapt si nu-l vom folosi, se va omite acel concept spiritual pe care il reprezinta din lumea superioara. Fiindca nu avem o alta expresie in locul ei care sa exprime acea radacina superioara. Si poate sa dauneze intregii stiinte, cu tot ceea ce cuprinde, facind sa lipseasca una dintre inelele lantului stiintei in totalitatea ei, inel care se refera la acel concept.

Deci gasim ca dauneaza intregii stiinte. Dat fiind ca nu exista inca o stiinta pe lume precum este stiinta kabalei, in care sa fie o astfel de interdependenta intre fapte, organizate intr-un sistem de cauza si efect, depinzind unul de celalalt de la un capat la altul, exact ca un lant lung. Astfel ca disparindu-ne vreo informatie la mijloc, ni s-a intunecat toata stiinta, fiind strins legate si interdependente, toate faptele devenind o strinsa unitate.. Si de acum, nu ne mai miram daca sint folosite uneori expresii ciudate, dat fiind ca nu ne este permisa libertatea de a schimba expresiile intre ele, a schimba bun cu rau sau rau cu bun. Ci trebuie sa ne folosim totdeauna cu exact acea ramura sau fapta care indica spre radacina ei superioara, cu toata intensitatea necesara acelui fapt. Si de asemenea, trebuie sa se adauge amanunte descrierilor, pina ce ajung sa defineasca in mod precis lucrurile spre intelegerea colegilor si a cititorilor.

Sfirsitul articolului.

*Scris de **BAAL HASULAM**.*

Tradus de Dr Mendel Clara